

РЕШЕНИЕ

№ 4923

гр. **, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ** ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ** ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело №
20231110118604 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени от „***” АД
против Е. Г. Е. обективно кумулативно съединени искове с правно основание
чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 8 от Наредба № 4 от
14.09.2004 г. /за условията и реда за присъединяване на потребителите и за
ползване на водоснабдителните и канализационните системи/ за признаване
за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата 2 114,07 лева - главница
за потребена вода от длъжника за имота му на адрес: гр. **, жк красно село
кв. “***”, за период от 26.07.2018 г. до 24.09.2022 г., ведно със законна лихва за
период от 22.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 319,97 лева -
мораторна лихва за период от 26.08.2018 г. до 24.09.2022 г. , за които е
издадена заповед за изпълнение от 13.01.2023 г. по гр. д. № о на 13.01.2023 г.
закрито разпоредително заседание по частно гражданско дело № 70097/2023
г. по описа на СРС, 66 състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор от ответника. Същият
оспорва да е собственик или ползвател на имота в исковия период; да е
клиент на В и К услуги. Оспорва уредите в имота да са отчитани надлежно и
количеството доставени услуги до имота за исковия период; иска по размер.
Позовава се на давност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое
убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба
доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна
следното:

За уважаването на предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск с правно
основание чл. 203 вр. чл. 198о, ал. 1 от ЗВ вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД,

ищецът трябва да установи по реда на пълното и главно доказване следните кумулативни предпоставки: 1/ възникването, съществуването, изискуемостта и размера на претендираните от него вземания, т.е. наличието на правоотношение между ищеца като доставчик на ВиК услуги и ответника като потребител през процесния период; 2/ реално предоставяне на услугите в количеството и на стойност, равняваща се на претендираното вземане; 3/ използването от ответника на

претендираното количество ВиК услуги, стойността на потребените услуги и изискуемостта на вземането.

Съгласно § 1, т. 2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги "потребители" по смисъла на закона са юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги и юридически или физически лица - собственици или ползватели на имоти в етажна собственост. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 от Общите условия на ищцовото дружество, като в ал. 3 от същата разпоредба на Общите условия е прието, че потребител може да бъде и наемател на имот, за който се предоставят В и К услуги.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на В и К услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води, на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост и на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение.

Следователно, потребител на В и К услуги по смисъла на посочената нормативна уредба са собствениците или лицата с учредено вещно право на ползване на съответните имоти, като в Общите условия на дружеството е предвидена възможността такива да са и наемателите, но при подадена от наемателя нарочна писмена декларация за това.

Относно съществуването на облигационно правоотношение между страните по неформален договор за доставка на ВиК услуги при общи условия, съдът намира следното. С горепосочените разпоредби са нормативно определени лицата, с които се счита сключен неформалният договор за доставка на В и К услуги. Договорът има съдържанието, определено в чл. 8 от Наредбата, установено в утвърдените от ДКЕВР общи условия на доставчика на В и К услуги. С оглед гореизложеното, за да се приеме, че между страните по делото е налице валидна облигационна връзка, е достатъчно ищецът да докаже, че ответникът е собственик, суперфициар или вещен ползвател на процесното жилище, за което е доставено претендираното количество вода. В разглеждания случай въпросът за наличието на облигационно правоотношение между страните по делото е спорен, доколкото назначеният особен представител на ответника изрично е оспорил в срока по чл. 131 ГПК съществуването на описания по-горе неформален договор.

В конкретния случай по делото е приета като доказателство единствено справка за лицето Е. Г. Е., с посочен ЕГН, от Столична община –Дирекция „Общински приходи“, в която е посочено, че за периода 26,07,2021г.-24,09,2022г. ответникът е данъчнозадължено лице за процесния недвижим имот.

По делото е представено копие от декларация по чл. 14 ЗМДТ от 27.05.2021г. от която е видно, че друго лице, а именно ** Е. Е. е подало декларация на относно процесния недвижим имот. По делото не би могло да бъде установено с оглед липсата на представен по делото титул за собственост, момента на придобиване на недвижимия имот от ** Е. и дали за процесния период, посочен в исковата молба, имотът не е бил собственост на това лице.

На следващо място, настоящия съдебен състав, намира че данъчната декларация не е предвиден в закона способ нито за придобиване, нито за доказване правото на собственост върху недвижим имот (в този смисъл Решение № 972 от 06.01.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4266/2008 г., IV ГО, Решение № *** от 6.01.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 6609/2020 г., II-а състав и др.). Декларирането на един имот като собствен или съсобствен пред данъчните власти има само административноправно значение, но няма гражданскоправни последици и не поражда последици относно възникването или прекратяването на правото на собственост върху същия. Правото на собственост възниква по силата на предвидените в закона способности (чрез правна сделка, по давност, или по други начини, определени в закона) и се доказва със съответните документи, удостоверяващи тези способности.

С оглед изложеното се налага извод, че ищцовото дружество, чиято е доказателствената тежест в процеса съобразно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от ГПК, не е ангажирало доказателства за твърдяното облигационно правоотношение между страните по делото. Не са представени доказателства нито за титулярството на правото на собственост, респективно на ограниченото вещно право на ползване върху процесния имот, нито доказателства за сключването на изричен писмен договор между страните. При изричното оспорване на качеството на потребител от страна на ответника, установяването единствено на факта, че е открита индивидуална партия на лицето, без да е ясно дали това е станало служебно или въз основа на искане, съответно по чие искане, не може да обоснове извод за възникването на договорно правоотношение между страните (в този смисъл са и Решение от 24.08.2022 г. по в.гр.д. № 7367/2021 г. по описа на СГС, Решение № 67 от 22.06.2021 г. по в. гр. д. № 9797/2020 г. по описа на СГС и др.).

По изложените съображения се налага извод, че предявените иски - както за главница, така и за акцесорното вземане за обезщетение за забава в размер на законната лихва, са неоснователни. Ответникът не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените иски за реално изпълнение по договор за доставка на В и К услуги по отношение на процесния имот, поради обстоятелството, че между страните не съществува договорно

правоотношение с такъв предмет.

Относно разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, право на разноси има единствено ответникът. Същият е бил представляван от адвокат Беров, като видно от представения договор за процесуална защита и съдействие е заплатил хонорар в размер на 500 лв. за исковото производство, които разноси следва да бъдат възложени в тежест на ищцовата страна.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „****“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. **, бул. "****", срещу Е. Г. Е. ЕГН *****, положителни установителни иски с правно основание чл. 203 вр. чл. 198о, ал. 1 ЗВ вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че Е. Г. Е. ЕГН *****, дължи на „****“ АД следните суми, а именно: сумата 2 114,07 лева - главница за потребена вода от длъжника за имота му на адрес: гр. **, жк. красно село кв. "****", ул. "****" №1, ***, за период от 26.07.2018 г. до 24.09.2022 г., ведно със законна лихва за период от 22.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 319,97 лева - мораторна лихва за период от 26.08.2018 г. до 24.09.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение от 13.01.2023 г. по гр. д. № 70097 на 13.01.2023 г. закрито разпоредително заседание по частно гражданско дело № 70097/2022 г. по описа на СРС, 66 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.3 ГПК, „****“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. **, бул. "****" **ДА ЗАПЛАТИ** на заплати на Е. Г. Е. ЕГН *****, сумата от **500 лв.** – извършени разноси в **исковото производство** пред СРС.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____